

Iestuslep; ta wōip ni paksult kūlwada, kuis ta eši tūnne, nink sāratšid mōtsapuid, mes ta arwap hēnele kigetullusamba ollewat. Se man ei olle sugguke tarbis, et sa sedda ma ossa pō'lo wisi harrit, enge willand om, et sa fest tūkist, mes sa mōtsa kätte tahhat jätta, hitskmid pünti läbbiajjat, iks kats hitskmet kōrro, nink kolmanda hitskme assemel jalga kats wahhet jättat. Ollet sa ossa seddawisi viuti üttest werest tōiste läbbikündnu, sis heida fement hitskmete sisse nink äesta kōrd fergeste ülle, fest pu-semen ei tahha kōrget kattet (muud kui tamme tāhw utsind). Ent pāiwa kätte ei tohhi ka joht pu-fement jätta, fest pāiwa nink kuiwa käen semen kunnage iddanema ei naakfa. Kui sa nüüd fement riddamisi ollet kūlwatu, sis tullep temma ka seddawisi ülles, ent kui sa tūnnet, et pukese wāga paksult hōelan saiswa, sis kitku wahhete päält kōhnembid wālja nink jätta énnege kige illusambid saisma. Sest saap parrajal ajjal illus tubli mōts.

Ent sedda wōip ka tōistwisi nink nimmelt sedda-wärki saia. Kui sa föördi ollet mahharaggunu, sis te omma küttest nidade, kui sa wannast ollet harrinu, nink wōtta omma kats fement tōugu ärra, kui liwane ma om, kartohwlid ja tatriku, kui kōnwemb ma, suuwirütti nink keswi. Kui sa tōistkorda tōugu ollet mahhatenu, sis kūlwa pu-fement ägli alla pāle, nink lasse wiljaga üttelisi ülestülla. Wilja al saisap noor pukassu putmata nink pārran pōimo om förs tälle ka abbis, seni kui ta naakap eši jõudu wōtma.

Ent nüüd om ka wajja, et ma sülle ütle, kuis sa hēnele hääd pu-fement peat soetama, nink mes-sugutšid puid sa omma makottuse pāäl kige parrem-bide wōit kaswatada. Sest et sün kalendrin surembat assent ei olle, sis ma misugguñd puid sekord ei konnelegi, kui tāmme, kōiwo, peddajat nink kuuske.

Tāmme tāhw saap Septembri minnekil eht

Oktobri tullekil walmis niuf zilgatas eši pu pāäst mahha. Mea kige ešite mahha tullewa, emma enuambest ärrawaglatu nink ei kōlba seemnes; mōn-ne emma täppilise, ne ei kōlba ka. Wāga häste saat neid kätte, kui parrajal ajjal linnu pu alla laotat nink pikka örega tāmme össe pēsat. Kui parrembid tāhw ollet wāljaselletanu, sis ärra jätta neid kotti, enge laota neid seddamaid pōningel tule kätte lajja, fest muido lätwa nemma rutto paßlawas nink koppitawa ärra. Kui sa neid ülle talwe tahhat piddada nink tulleval fewivajal kūlwada, sis puista neid kuiwa wadi sisse, mes wāljast ärratörwatu nink ärraviggitu om, et ta wet sisje ei wōtta, nink waota sedda kāiwo pōhja, mes talvel kinni ei kūlma. Tam tahhap sāraß maad, mes kige parrembat wilja kānnap, nimmelt wāggewat saw-wimaad, mes kolm jalga siwwita om. Tahhat sa hēnele tāmmikut kaswatada, sis tūma nink äesta maad ni kui wiljapöldo, kūlwa tāhw pāle, nink ajja ägliiga weel utskōrd risti ülle, nida et tāhwa tolli eht vooltöist mülla alla jāwa. Sest sedda suremb pu-semen om, sedda paksembat kattet ta tahhap; nink kunnas tāmme tāhw meie maal kigesuremb pu-semen om, sis sa wōit se pārra eši ärraarwata, et tōise wāhhemba pu-seemne énnege fergeste tahwa ägli alla tetta. Kui sa ütsituid tāmme puid tahhat kaswatada, sis te keppi otsaga mulgufest ma sisse, heida kats, kolm tāhw sissee nink matta kergusi müllaga mulku kinni.

Kōiwo semen saap Juli eht Augusti kuul walmis, nink sa wōit sedda kāega pu pāäst forjata eht ka